

Ankenævnets j.nr. 2012-1136 - Mangelfuld levering af mad til konfirmation.

Klager tog kontakt til indklagede med henblik på at bestille mad til klagers datters konfirmation den 4. maj 2012. Klager bestilte "spanske lækkerier" til en kuvertpris på 245 kr. til 49 personer og en samlet pris på 12.005 kr.

Klager oplyste, at klager i forbindelse med bestilling af maden fik oplyst, at der var rigeligt med mad. Klager kontaktede efterfølgende indklagede med henblik på at bestille natmad til konfirmationen, men indklagede oplyste, at dette ikke ville være nødvendigt, da der ville blive leveret rigeligt med mad, og klager blot kunne servere dette senere på aftenen.

Indklagede leverede i overensstemmelse med aftalen mad til konfirmationen den 4. maj 2012.

Klager gjorde gældende, at den leverede mad var mangelfuld for så vidt angik mængden, samt at den leverede steg var rå.

Klager anførte, at der maksimalt i det leverede mad var nok til halvdelen af de 49 gæster, f.eks. blev der kun leveret en enkelt steg.

Klagers gæster ankom kl. 13.30.

Uagtet det konstaterede faktum vedrørende mængden af mad besluttede klager at servere forretten. Da halvdelen af gæsterne havde fået forret, var der imidlertid ikke mere tilbage. Klagers køkkenpersonale gjorde samtidig klager opmærksom på, at der tydeligvis heller ikke var tilstrækkelig dessert.

Klager kontaktede herefter indklagede, og gjorde opmærksom på at der var alt for lidt mad, og at klager akut ønskede at få leveret noget mere.

Indklagede var uforstående over for klagen, og anførte at indklagede ikke vidste, hvornår der kunne leveres mere mad.

To af klagers gæster kørte derefter af sted for at afhente yderligere mad hos indklagede kl. 15.00.

Gæsterne, der var kørt efter maden vendte tilbage knap to timer efter og den nye leverance af mad blev serveret kl. 17.15.

Klager anførte, at selv med den nye leverance af mad var mængden af mad ikke overdådig.

Derudover var den først leverede mad i mellemtiden blevet kold, da der ikke i de lejede festlokaler ved mulighed for at holde maden varm.

Klager anførte, at indklagede tog ud til festen i egen person for at sikre sig, at der var mad nok til alle. Klager bemærkede i denne forbindelse, at indklagede ikke tog kontakt til klager, men derimod alene tog kontakt til tilfældige gæster. Klager gjorde gældende, at årsagen til dette var, at det stod indklagede klart, at manglerne ved maden var så graverende, at såfremt indklagede havde kontaktet klager direkte ville det have medført et stort skænderi.

Indklagede viste efterfølgende ikke vilje til at finde en løsning, og klager havde derfor valgt at overføre 4000 kr. (fratrullet omkostninger til kørsel ved afhentning af mad), som var et beløb klager, tidligere i forløbet, havde tilbudt at betale indklagede for maden.

Klager anførte afslutningsvist, at den leverede mad ikke havde stor værdi for klager, og såfremt klager skulle betale, hvad maden var værd, havde klager allerede ved det overførte beløb betalt for meget.

Klager ønskede at få et afslag, svarende til den resterende del af regningsbeløbet.

Indklagede bemærkede, at klager tog kontakt til indklagede med henblik på at bestille mad til klagers datters konfirmation. Klager bestilte "spanske lækkerier" til en kuvertpris på 245 kr. til 49 personer, samlet pris 12.005 kr.

Indklagede leverede i overensstemmelse med aftalen mad til konfirmationen den 4. maj 2012.

Efter leveringen kontaktede klager indklagede telefonisk, idet klager oplyste, at klager ikke fandt mængden af mad tilstrækkelig.

Parterne aftalte herefter, at indklagede tilberedte lidt ekstra mad, og at klagers gæster skulle afhente maden hos indklagede. Indklagede tilbød selv at levere maden, men dette afviste klager, da klager ønskede at fremskynde processen ved selv at afhente maden.

Indklagede tog ud til konfirmationen kl. 17.30 for at sikre sig, at alt var som det skulle være. Indklagede talte i den forbindelse med to hjælpere fra køkkenet, og en af de to gæster, der tidligere havde afhentet maden hos indklagede. Alle tilkendegav, at maden var, som den skulle være.

Den 9. maj 2012 sendte indklagede en faktura på 10.045,00 kr. til klager for maden til konfirmationen. Kuvertprisen var angivet som 205 kr. pr. kuvert til 48 personer, dvs. 40 kr. lavere end oprindelig aftalt.

Indklagede kontaktede herefter klager adskillige gange, men klager ville ikke betale fakturaen.

Klager tilkendegav i en skrivelse til indklagede, at klager ville betale 3.658 kr. Dette beløb var modtaget af indklagede.

Indklagede havde dog ikke efterfølgende modtaget det resterende skyldige beløb.

Indklagede udtog den 8. juni 2012 stævning i sagen for det resterende beløb.

Til støtte for at det resterende beløb skulle betales, havde indklagede gjort gældende, at klager bestilte maden hos indklagede, at indklagede leverede maden rettidigt og afhjalp eventuelle mangler ved det leverede inden rimelig tid, at det ikke mellem parterne blev aftalt, at klager skulle godtgøres for at afhente den nye leverance mad, og at klager var forpligtet til at betale fakturaen for maden.

Indklagede ønskede, at klager betalte det fulde beløb for arrangementet, dvs. indbetaling af restbeløbet svarende til kr. 6.387,-, incl. procesrenter.

Nævnet bemærkede, at sagen af Retten i Kolding var henvist til behandling i Ankenævnet.

Nævnet fandt, at sagen var uegnet til nævnsbehandling

Sagen drejede sig om, hvorvidt der blev leveret mad nok til de 49 gæster, som deltog i klagers datters konfirmationsfest. Der var ikke fremkommet oplysninger om, hvor stor en mængde mad indklagede leverede til selskabet, og der var modstridende oplysninger om, hvorvidt mængden var tilstrækkelig.

Nævnet fandt på den baggrund, at usikkerheden om bedømmelsen af de fremkomne oplysninger gjorde sagen uegnet til nævnsbehandling, idet en afklaring af mængden af den leverede mad, og hvorvidt mængden var tilstrækkelig til de 49 gæster, som klager havde bestilt til, ville kræve bevisførsel og herunder afhøring af vidner.

Nævnet afviste herefter at behandle klagen, jf. § 12 i vedtægterne om Nævnets virksomhed.

Sagen sendes tilbage til videre behandling hos Retten i Kolding.

Afgørelse fra april 2013